

Državni zbor Republike Slovenije
Dr. Milan Brglez, predsednik

Številka: 001-80/2016/3
Datum: 12. 8. 2016

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	22-08-2016
Šifra:	02-07-16-931/3
Povezava:	804-12-16-5
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratice:	

Zadeva: Odgovor na pisno poslansko vprašanje Tomaža Lisca v zvezi s problematiko dimnikarstva

Zveza: Vaš dopis št. 020-07/16-0931/1 z dne 13. 7. 2016

V pisnem poslanskem vprašanju poslanec državnega zbora Tomaž Lisec naslavlja na ministrico za okolje in prostor vprašanja v zvezi s pregledi in čiščenjem plinskih naprav.

Poslanec Tomaž Lisec sprašuje ministrico o tem, kdo bo čistil in pregledoval plinske kurilne naprave in ostale naprednejše kurilne naprave. Nadalje navaja, da vsebina pregleda ni določena, da dimnikarski izvajalci nimajo znanj za izvedbo storitve pregleda in da brez tehničnega posega ne morejo opraviti tudi storitve čiščenja. Po mnenju stranke, ki se je oglasila pri poslancu, ne bi smelo prihajati do postopkov izvršbe in sodnih postopkov. Prav tako, po mnenju stranke prihaja do zavajanja, da je bil pregled opravljen in zaračunan, čeprav pregleda dimnikar ni opravil. To naj bi vodilo v nesreče.

Da lahko posega v napravo samo pooblaščen oseba – serviser, se ne moremo strinjati, saj je v navodilih proizvajalcev kurilnih naprav praviloma napisano, da je potrebno upoštevati lokalne dimnikarske predpise. Ti v RS določajo, da je potrebno kurilne naprave vsaj enkrat letno pregledati in jih, glede na vrsto goriva in če je potrebno, tudi očistiti. Kakor pojasnjujemo v podobnih primerih, ko gre za kurilno napravo, ki je še v garanciji in dostopnost njenih delov ali elementov regulacije in drugih naprav ni zagotovljena brez tehničnega posega, za to, da se opravijo dimnikarske storitve, svetujemo prisotnost tudi serviserja. Sama odstranitev pokrova naprave brez poseganja v elemente sistema sicer še ne pomeni tehničnega posega.

Menimo, da gre pri vprašanju o osebi, ki bo zagotovila varno obratovanje naprav, med drugim tudi s storitvijo neodvisnega pregleda in čiščenja, za vprašanje, kako bo porazdeljena odgovornost med posameznimi akterji na terenu pri ponudbi, načrtovanju, vgradnji, vzdrževanju in končno odstranitvi naprave. Iz evidenc malih kurilnih naprav in na njih opravljenih storitvah, je razvidno, da na kurilnih napravah na plinasto in tekoče gorivo emisije presegajo dovoljene mejne vrednosti pri 13 % plinskih naprav in 19 % naprav na tekoče gorivo. Še posebno zaradi razloga, še vedno prisotnih zastarelih, od zraka v prostoru odvisnih naprav, na ministrstvu menimo, da morajo biti pregledi redni. V predlogu nove zakonodaje so zato predvidena razločevanja tako pri pogostosti opravljanja storitev, kot tudi v

obsegu posamezne storitve, glede na tip in vrsto kurilne naprave. Zaradi napak pri vgradnji kurilnih naprav se nam zdi ocena, da naj bi bili dimnikarji manj usposobljeni od serviserjev za opravljanje storitev na kurilnih napravah, neutemeljena. V posredovanih prilogah k prijavam na razpise o usposobljenosti kadrov potrebnih za izvajanje storitev so priložena tudi potrdila o izobraževanju pri proizvajalcih kurilnih naprav tako iz Slovenije, kot tudi iz tujine (predvsem Nemčija).

Da ne bi prihajalo do opisanih, nesprejemljivih, primerov, kot so navedeni v vašem vprašanju, smo z novim zakonom predvideli usposabljanje, kjer bi vsakemu imetniku licence (usposabljanje je pogoj za pridobitev licence) predstavili potreben obseg in vsebino posamezne storitve, torej tudi na posameznih vrstah kurilnih naprav na plinsko gorivo. Posledice, ki nastanejo, ko se dimnikar in uporabnik ne moreta dogovoriti o rešitvi, so samo delno določene z dimnikarsko zakonodajo (tu je določena inšpekcijska pristojnost in pristojnost ministrstva, ki po uradni dolžnosti opravlja strokovni nadzor). Postopke pri neplačilu storitev, ogrožanju ljudi in premoženja pa določa druga področna zakonodaja.

Zaradi ugotovitev na terenu so dimnikarji predlagali poostren nadzor nad napravami odvisnimi od zraka v prostoru in še prej pozvali k proučitvi možnosti za preprečevanja prodaje neprimernih naprav. Tudi ta predlog smo proučili in ugotovili, da poostreni nadzor nad trošili vrste B ne zajema vseh možnosti napak in s tem potrebnosti poostrenega nadzora, saj so omenjene naprave samo ene od kurilnih naprav, ki so v uporabi in v katerih je dovoljeno zgorevanje goriv navedenih v 5. točki Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav (Ur.l. RS, št. 23/11, 24/13, 2/15 in 50/16). Hkrati so naprave skladne z Odredbo o plinskih napravah (Ur.l. RS, št. 105/00, 28/02 in 60/03), katere veljavnost je podaljšana z Zakonom o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Ur.l. RS, št. 99/04-UPB in 17/11-ZTZPUS-1). V kolikor so navedene naprave tipa B₁₁ (označba po SIST-TP CEN/TR 1749:2010, *Evropska shema za razvrščanje plinskih aparatov glede na način odvajanja produktov zgorevanja (tipi)*) izdelane skladno z standardom SIST EN 297:1997 z dopolnili (*Plinski kotli za centralno ogrevanje - Tipa B₁₁ in B_{11BS} z atmosferskimi gorilniki z imensko močjo do vključno 70 kW*), jih v skladu s 5. členom Odredbe o plinskih napravah ni dovoljeno prepovedati, omejevati ali ovirati dajanja v promet in v delovanje. Kljub temu delimo mnenje o nevarnosti vgrajenih naprav, saj tudi mi prejemamo opozorila, da se so omenjena plinska trošila vgrajevala, vendar se niso upoštevali vsi predpisi, ki bi omogočili varno obratovanje teh naprav.

Pri zagotavljanju vseh dejavnikov, ki bi skupaj zagotovili varno načrtovanje, vgrajevanje in vzdrževanje ter uporabo malih kurilnih naprav, si bo pristojno ministrstvo še naprej prizadevali za uresničevanje že sprejetih predpisov in ukrepov. Tako redno potekajo dodatne aktivnosti, tako glede ozaveščanja uporabnikov, kot tudi dodatnega usposabljanja strokovnjakov.

S spoštovanjem,

Irena Majcen
ministrica